

Folketinget, deriblandt Dansk Folkeparti, betyder – når man ikke engang stiller noget i stedet – at vi ikke er kommet et skridt videre, og det synes jeg er sørgeligt. Det var ikke det, der var min agt eller min hensigt med denne debat i dag, men det har åbenbart været regeringens.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Det undrede også mig, at socialministeren fandt det fuldstændig umuligt at forestille sig, at Folketinget kunne forholde sig til eller lovgive om spørgsmålet om en pladsgaranti, om en retssikret plads for ældre. Jeg vil også gerne i den forbindelse nævne, at det jo altså ikke er noget, som er fuldstændig ukendt i vores lovgivning.

Jeg vil bare nævne to områder, bl.a. folkeskoleområdet. Her har man da aldrig nogen sinde hørt hverken undervisningsministeren eller socialministeren sige, at en elev, som skal i folkeskolen, ikke har ret til at komme i folkeskolen, for kommunerne må selv bestemme, om de vil have elever i folkeskolen. Eller tag et eksempel fra sociallovgivningen, hvor det er sådan, at vi også tillader os at påtvinge kommunerne en genhusningspligt over for folk, der mister deres bolig.

Jamen det er da også et retsindgreb; det er kommunen, der selv skal løse opgaven, men det er en retssikring for den enkelte borger. Jeg mener, at den form for lovgivning vel er det, vi også er til for. Det kan vel ikke være helt uforståeligt for socialministeren.

Villy Søvndal (SF):

Vi forsøgte fra starten at få rejst en debat, der drejede sig om den gruppe af ældre, der har mest brug for støtte og hjælp. Jeg må sige, at jeg synes, det kun i meget ringe grad er lykkedes at få en debat om de virkelige problemer, vi står over for.

Vi fik af regeringspartierne opridset striben af gode gerninger, men vi fik ikke en debat om de store og alvorlige spørgsmål, nemlig et faldende ressourceforbrug på et område, hvor der bliver stadig flere ældre. Jeg synes, det er beklageligt, at vi ikke er i stand til som Folketing at tage den alvorlige debat. Vi fik heller ikke den tunge debat om bolig mangelen eller det forhold, at ventelisterne er præcis lige så lange i dag, som de var for 3 år siden.

Vi fik nogle skindiskussioner med Venstre, der er i stand til – det vil jeg godt kvittere for – i enhver alvorlig debat at rejse en ideologisk

debat, der ikke har noget som helst med virkeligheden at gøre, nemlig diskussionen om, hvorvidt det er bedst at gøre det frivilligt eller offentligt. Jeg tror, de ældre er flintrende lige glade med, hvor den hjemmehjælper, der kommer, kommer fra. Hovedmeldingen fra de ældre er, at de holder så meget af den hjemmehjælper, de har, at de oven i købet gerne vil se vedkommende lidt mere.

Jeg forstod på både Venstre og De Konservative, at det var et brændende ønske at gøre noget de steder, hvor tilstandene ikke var gode nok. Jeg synes, det ville være rart at vide, om Venstre og De Konservative har gjort det her til et fremtrædende tema i de finanslovsforhandlinger, der foregår, for ellers er det jo svært at forstå ordene.

Så blev det igen også en relevant debat om det kommunale selvstyre. Jeg stillede et spørgsmål i starten af debatten, nemlig: Er der hos regeringen en smertegrænse? Er der en smertegrænse, hvor man siger, at det her vil vi ikke længere finde os i, og hvor man accepterer, at der er nogle svage og udsatte grupper, der har brug for en særlig retsbeskyttelse? Det svarede regeringen ikke på.

Jeg vil godt sige, at vi har en smertegrænse i SF, der går dér, hvor det kommunale selvstyre bliver tolket sådan, at man kan undlade at gøre ting, som der oplagt er en pligt til i den lovgivning, vi har vedtaget, for så er det Folketingets opgave at sikre, at den lovgivning, vi vedtager, også bliver ført ud i livet.

Jeg skal slutte af, for det har jo været en lang debat. Jeg vil sige, også i dialog med statsministeren: Det var en dag uden løfter fra regeringen, og der var slet ingen fra Venstre og De Konservative, og det er vel en accept af, at den status quo, vi har, og som også giver anledning til de offentlige debatter, vi har, vil man affinde sig med.

Hvis det var sådan, at velvillige og pæne ord hjalp de ældre, så har det været en god dag. Det er desværre ikke tilfældet. Det, der kunne omsættes til handling, lå i dagsordenen. Den vil både regeringspartierne, Venstre og De Konservative stemme imod. Dermed har de signaleret, at de svigtede de ældre, de ensomme, de forladte, de hjælpeløse. Det var ikke dem, der blev sat i fokus. Det blev en generel debat om, at mange ældre har det godt, og det er jo rigtigt nok, men det hjælper ikke i forhold til de problemer, vi står over for.